

Ein skaldsøga,
eitt stuttsøgu-
savn, eitt
yrkingasavn,
ein ævisøga -
og ein bók við
einum sindri
av hvørjum.
Tær fimm
bøkurnar,
Mentunar-
grunnur
Studenta-
felagsins gevur
út í vetur,
fevna víða.
Hósdagin var
reseptión í
Pætursastovu,
har høvi var at
sígja
bøkurnar og
práta við høv-
undarnar - og
forlagið bjóð-
aði öl og snaps
afturvið...

Triggr av høvundunum: Malan Poulsen, Oddvør Johansen og Hanus Andreassen

Fimm bækur - fimm bókmementagreinar

STJÓÐUR SKAALÉ
KALMAR LINDENSKOV

Eins og gjørt er undanfarin ár, skipaði Mentunargrunnur studentafelagsins fyrri vetrarseptión í Pætursastovu hósdagin.

Jógvan Isaksen, stjóri, var burturstaddur, so tað var í staðin Hanus Andreassen, ið beyð væðomin.

Hann fegnaðist um, at Mentunargrunnurin aftur í ár kundi leggja fimm nýggjar bækur fram, og helt, at tað sigur eitt sindur um okkara menanarliv.

- Öll árin tá aðrir tættir í samfelagnum vóru hildnir uppi við almennum studningi av øllum mogleigum slag, livdi mentanin at kalla uttan studning, segði hann. - Og menanin livir framvegis væl, nú tá nógv av hinum er steðgað upp.

Hanus greiddi frá, at tað tíðina sitandi stjóri hevur staðið á odda fyri mentunargrunninum, eru millum 70 og 80 bækur givnar

ut.

- Bárður Enni tekur sær av tí fíggjarliga á forlagnum, og Jógvan Isaksen tekur sær av at greiða bøkurnar til prentingar. Hesir báðir gera eitt stórt arbeiði fyri føroyska bókautgávu - og tað eg veit er alt ólont.

Fimm bækur

Henda veturin gevur mentunargrunnurin fimm bækur út, og Hanus segði eitt sindur um hvørja. Á káta Horninum eftir Oddvør Johansen er eitt savn av ymiskum hon hevur skrivað. Bæði stíkur eg evni eru fjølbroytt, men ein partur er framhald av Bellu Katrinu.

Yrkingasavnið Ímillum eftir Hanus Poulsen, kallaði Hanus fyrri eitt slag av »parantes í gerandisdegnum«.

- Í eina parantes seta vit tað, sum ikki ordiliga passar inn. Og Malan viðger her nøkur sálarlig viðurskipt, sum kanska ikki

altíð verða tikin við í

Bókin Rósa Maria eftir Jens Paula Heinesen hevur undirtittulin »søgur«. Men hetta er broytt frá tí upprunaliga, visti Hanus at siga. Har hevur nevniliga staðið »erotiskar søgur«.

- Allur skaldskapur er erotiskur so ella so, men her verður erotikkurin tikin beinleiðis fram. Og tað ger tað kanska ikki minni spennandi, helt hann.

Jens Pauli Heinesen hevur verið sjúkur farnu tíðina, og tí var hann ikki sjálfur við til reseptiónina týsdag.

Skaldsøgan hjá Carl Johan Jensen, Rúm, var akkurát komin frá prentsmiðjunum, tá reseptiónin var hildin.

Carl Johan býr yviri Norøgi, so hann var heldur ikki til staðar. Men Hanus Andreassen visti at siga, at talan er um eina rættliga »eksperimentanderandi« og annarleiðis skaldsøgu. - Og er neyvan óvantað fyrri í tey,

sum hava lisið yrkingasavnið Hvørkiskyn, sum Carl Johan gav út fyrri nekkurum árum síðani...

Fimta bókin er annað bind av ævisøguni um Janus Djurhuus, sum Hanus Andreassen sjálfur hevur skrivað.

- Sum heild haldi eg, at hetta eru bæði fjølbroyttar og spennandi bækur, segði hann at enda. Her eru øll slag av skaldskapi umboðað - og bytið illum kynini eru eisini á góðari leið.

Öl og snapsur...

Rættliga fitt av fólki kom inn á gólvið í Pætursastovu hesa løtuna, og forlagið bjóðaði øllum bæði öl og snaps.

Tað gjørdi kanska sitt til, at tað gjørdist rættliga livligt. Onkur tala varð hildin, og prátið gekk væl - bæði um hesar nýggju bækur nar, um mentunarpolitikkinn, um málspurnir og annað, sum hartil hoyrir.

»Ímillum«

Yrkingasavnið hjá Maluni Poulsen snýr seg um ívan hjá okkum, áðrenn vit hava valt okkurt. Tá mogleikarnir standa opnir - men tá tað krevst av okkum, at vit velja

»Ímillum« er annað yrkingasavnið hjá Maluni Poulsen. Tað fyrra, »Lát«, kom 1988.

Yrkingarnar í tí nýggja savninum hevur hon skrivað frá 1988 í 1994. Narar eru skrivaðar í Danmark, nakrar í Føroyum, og nakrar eftir eina ferð í Suduramerika.

Umfamt at tíðarbilið er langt og tað geografiska grundarlagið er spjatt, eru evnini í savninum eisini ymisk. Tað snýr seg m.a. um tað ar ferðast, um persónligt split, um fletting, og um tað óspilta í barninum.

Men hóast tað er rættliga fragmenterað í so máta, gongur eitt tema ígjøgnum alt savnið - nevniliga tað at vera »ímillum«.

- Tað snýr seg um ta støðuna í ert í, áðrenn tú hevur tikið eina avgerð, ella áðrenn tú ert farin undir okkurt, sigur Mal-

an Poulsen.

- Hesin ivin er positivur á tann hátt, at allir mogleikar standa opnir. Tá tú ert »ímillum« hevur tú mogleikan at velja. Tann sum ikki hevur nakra fasta meining um okkurt evni kann velja millum ymisk sjónar mál; tann sum ikki hevur fast arbeiði kann velja millum teir ymisku mogleikarnar osv. Tá vit eru »ímillum« avgera vit, hvønn veg vit skulu fara.

- Men henda støðan setir eisini krøv til okkum. Vit »mugu« velja okkurt. Støðan gevur okkum mogleikar - men vit mugu koma burtúr henni aftur. Tað er vandamikil at verða verandi ímillum.

Yrkingarnar koma bara...

Malan Poulsen hoyrir ikki til tey, sum seta sær fyrri at gera eina yrking, og so nýta nógv a tíð til at fáa hana at sita.

- Oftast koma yrkingarnar hjá mær mestsum av sær sjálvum, sigur hon. Viðhvørt tá eg vakni um morgunin, er ein yrking klár í høvdinum, og eg skal bara skriva hana niður.